

چهارشنبه 5 خرداد 1395 - 18 شعبان 1437 - 25 می 2016

در پنجم خردادماه 1287 ش برابر با 26 می 1908 م در حالی که عملیات اکتشاف نفت به یأس تبدیل شده بود، نخستین چاه نفت ایران در شهرستان مسجد سلیمان از شهرهای استان خوزستان...

* 5 خرداد در گذرتاریخ

* اولین اکتشاف نفت در ایران (1287 ش)

اشاره:

در پنجم خردادماه 1287 ش برابر با 26 می 1908 م در حالی که عملیات اکتشاف نفت به یأس تبدیل شده بود، نخستین چاه نفت ایران در شهرستان مسجد سلیمان از شهرهای استان خوزستان در عمق 600 متری زمین به نفت رسید و نفت تا ارتفاع 25 متر از سطح زمین فوران کرد.

این واقعه، باعث شد که امپراتوری انگلیس، جهت حفظ منابع نفتی، اقدام به احداث و گسترش تأسیسات عظیم استخراج، تصفیه، صدور نفت و تولیدات نفتی در جنوب ایران نماید.

یک سال بعد ساخت پالایشگاهی در این منطقه آغاز شد و به بنا نهادن شهر آبادان منجر گردید و پالایشگاه آبادان، برای مدت‌های طولانی بزرگ‌ترین پالایشگاه جهان به شمار می‌رفت.

شهر مسجد سلیمان از نظر وجود معادن و تأسیسات نفتی از اهمیت بسیاری برخوردار است و تاکنون بیش از 250 حلقه چاه نفت در آن حفر شده است.

یکی از نویسندگان انگلیسی در این‌باره نوشته است: «به این ترتیب، صنعتی آغاز شد که در طی دو جنگ جهانی، نیروی دریائی انگلستان را نجات داد ولی برای ایران زحمتی ایجاد کرد که از مجموع مزاحمت‌های دولت‌های دیگر، بیشتر بود».

* بزرگترین نیروگاه

گازی جهانی در شهر ری آغاز به کار کرد. (1357 ش) اشاره:

این نیروگاه هفت کیلومتری شهر ری و جنوب غربی تأسیسات پالایشگاه تهران قرار دارد و هم اکنون در شبکه سراسری برق کشور از 300 مگاوات برق تولیدی این نیروگاه استفاده می‌کند.

* 18 شعبان در گذر تاریخ

* درگذشت «ابن دُرَید» ادیب و لغت‌شناس عرب (321 ق) اشاره:

ابوبکر محمد بن حسن اُردی معروف به ابن دُرَید در سال 223 ق در بصره به دنیا آمد و نزد استادانی چون ابوحاتم سیجستانی، لغت و ادبیات عرب را آموخت. او بعدها به عمان رفت و دوازده سال بعد، به فارس آمد و مدتی وزارت و صاحب دیوانی امارت بنی‌میکال در فارس را برعهده گرفت.

ابن دُرَید فردی هوشمند، خوش‌خو، بخشنده و دارای حافظه‌ای نیرومند بود. بیشتر عمر ابن دُرَید در مطالعه، تدریس و تألیف گذشت و شاگردان عالی مقامی چون ابوالفرج اصفهانی، مرزبانی و سیرافی از محضر او استفاده کردند. بیشتر شهرت ابن دُرَید به سبب نقشی است که در تاریخ لغت نویسی عرب به عهده داشته است.

همچنین او در علم لغت و شعرشناسی و نقد شعر، استاد مسلم زبان بود و در شاعری و نازک‌خیالی و نوآوری، از همگنان، گوی سبقت ربود.

ابن دُرَید را اَعْلَمُ شُعْرَا و اشْعَرُ (شاعرترین) علما لقب داده‌اند. ابن دُرَید پس از عمری طولانی در 98 سالگی درگذشت و در مقابر عبّاسیه در بغداد مدفون شد. الجَمَهْرَه، الانوار و تقویمُ اللسان از آثار اوست.

* رحلت «ابوالقاسم حسین بن روح نوبختی» سومین نایب خاصّ امام زمان(عج) (326 ق)

اشاره:

سومین سفیر و نایب و وکیل امام زمان، عالم جلیل القدر و شیخ بزرگوار حسین بن روح نوبختی است. وی پس از محمد بن عثمان، نایب دوم حضرت ولی عصر(عج) به نیابت حضرت حجت دست یافت و در مدت 21 سال، واسطه‌ای بین مردم با ذات مقدس امام زمان بود. وفات این دانشمند امامی در سال 326 ق روی داد و در بازار عطاران بغداد به خاک سپرده شد.

* افتتاح اولین دوره ی مجلس شورای ملی(1324 ق)

اشاره:

اولین دوره ی مجلس شورای ملی، حاصل فداکاری‌ها و مبارزات طولانی ملت مسلمان ایران در نهضت مشروطه بود. انتخابات اولین دوره‌ی مجلس به صورت صنفی برگزار شد و بازرگانان، کشاورزان و پیشه‌وران، جداگانه به نامزدهای خود رأی می‌دادند. از اعضای برجسته‌ی این مجلس، آیات عظام سیدمحمد طباطبایی و سید عبدالله بهبهانی دو نفر از رهبران دینی و سیاسی مردم ایران بودند.

مدتی پس از افتتاح مجلس شورای ملی، قانون اساسی ایران نیز تدوین شد و به امضای پادشاه وقت ایران «مظفرالدین شاه قاجار» رسید. مورخان، این مجلس را از فعال‌ترین مجالس دوره‌ی مشروطیت ایران توصیف کرده‌اند.

* وفات عالم جلیل ملا مهدی نراقی (1209ق)

اشاره:

شهر زیبا و تاریخی کاشان در طول تاریخ به «دارالمؤمنین» معروف بوده است. همواره عالمان بزرگ و نامی فراوانی از آن ظهور کرده اند و جهان اسلام از وجود نورانی آنان بهره های چشمگیری برده است.

دانشمندانی که هر کدام با تألیفات خود در رشته های گوناگون چراغ هدایت شدند و یکی پس از دیگری در عرصه های علم و حکمت درخشیدند و بر زیباییهای این شهر جلوه دیگر بخشیدند. در این شهر با افول هر ستاره، ستاره ای دیگر طلوع می کند. در سال 1091 ق. هنگامی که دانشمند توانگر ملامحسن فیض کاشانی چشم از دنیا فرو می بندد از آن پس فروغ و نشاط معنوی شهر کاشان رو به افول و خمودی می نهد. این شهر حدود چهل سال زانوی غم به بغل می گیرد و به انتظار طلوع ستاره درخشان دیگر می نشیند تا اینکه در سال 1128 ق. در نراق - یکی از روستاهای اطراف کاشان - نوزادی از مادر متولد می شود. پدر وی که ابوذر نام داشت و از کارگزاران ساده دولتی بود، به امید اینکه فرزندش از ناشران حقیقی شریعت محمدی صلی الله علیه و آله و از منتظران واقعی حضرت مهدی (عج) باشد نام او را «محمد مهدی» می گذارد.

این فرزند دوران کودکی و نوجوانی را در روستای نراق سپری می کند. در همان اوان نوجوانی علاقه شدیدی نسبت به تحصیل علم و آگاهی از واقعیتهای هستی در وجود خود احساس می کند. پس فرصت را از دست نداده، با ذوق و شوق فراوان آماده یادگیری علوم و معارف اسلامی می شود. بدین سال محمدمهدی آوای هجرت سر می دهد و برای ثبت نام در مدرسه علوم دینی کاشان به سوی آن دیار روانه می گردد.

حوزه های علمیه آن دوران، از نظر پذیرش، برنامه روشن و ثابتی نداشت. هر علاقه مندی تنها با مراجعه و معرفی آوردن از سوی روحانی محل می توانست بآسانی وارد مدرسه شود و از همان روز در پای درس استاد، حق حضور داشته باشد. او نیز این مرحله را پشت سر می گذارد و یکی از حجره های مدرسه را برای مطالعه و اقامت شبانه روزی خود انتخاب می کند. البته سادگی ورود عاشقان حقیقت به حوزه های علمیه بدان معنا هم نبود که از هیچ نوع نظم و برنامه ای برخوردار نباشد، بلکه طلاب علاوه بر اینکه زیر نظر استادان دلسوز و پرتلاش راهنمایی شده، پرورش می یافتند، در طول دوران تحصیل خود، امتحانهای سخت و گوناگونی از قبیل فقر، بیماری، کمبود استاد و مشکلات خانوادگی و... را یکی پس از دیگری از سر می گذراندند.

به این ترتیب تنها افرادی

می توانستند در این مرحله حساس قبول شده، نمره عالی به دست آورند که از روحیه قوی، علاقه، پشتکار و انگیزه الهی برخوردار باشند و تنها این گروه بودند که تا آخر نیز در این سنگر پرخطر می ماندند و از کبان اسلام و مسلمانان دفاع می کردند. هنوز نتیجه این مرحله از آزمون در مورد محمد مهدی درست روشن نشده بود.

معلوم نبود وی در جرگه کدام یک از این دو گروه قرار خواهد گرفت. آیا به سرنوشت آن کسانی دچار خواهد شد که با اندک گرفتاری و دشواری، درس و بحث و مدرسه را رها کردند و رفتند یا اینکه آستین همت بالا زده، طریق عشق و عرفان در پیش می گیرد؟ در هر صورت او با توکل به خداوند یکتا و تکیه بر اراده آهنین، تلاش مخلصانه خویش را پی می گیرد و در حلقه درس اندیشمند توانا مرحوم «ملا جعفر بیدگلی» حاضر می شود. چندین سال از محضر پرفیض این عالم فرزانه خوشه های علم و حکمت می چیند و دوره مقدمات، سطح و مقداری از دروس عالی را در شهر کاشان به پایان می رساند.

این عالم خدمتگزار پس از سالها فداکاری و خدمت، روز شنبه 18 شعبان 1209 در هشتاد و یک سالگی در شهر کاشان به دیار ابدی می شتابد و با پرواز جاودانی خویش ملت مسلمان عصر خود را به عزا و ماتم می نشانند. در آن حال پیکر پاک و مطهر نراقی با شکوه و عظمت فراوان در این شهر تشییع می شود و سپس به نجف اشرف منتقل گشته، در کنار حرم امیرالمؤمنین علی علیه السلام سر بر آستان علوی می گذارد و برای همیشه در آن مکان مقدس آرام می گیرد. رضوان خدا

بر روان او باد.